

чужди. Седишъ и трохички чакашъ да ти хвърлятъ. Нѣкой те нестѣпи, други те подритне...

Още по-добре е да ядемъ отвѣнка, въ двора, на тревата. Всѣки да задигне по сурова мръвка. Да хапнемъ, да сръбнемъ, па да се погонимъ и да поиграемъ, както правимъ съ Данка.

* * *

Слагамъ три звездички.

Почвамъ нова мисълъ. Нашата Сивушка е глупава много. Едно теле има, а съ своето мѣтко цѣла кѣща храни. Затуй трева дѣвчи отъ сутринъ до вечеръ. Азъ на нейно мѣсто не мога изтрая. Кобилата само едно конче храни. Госпожа Писана две котенца кѣрми. За други изъ кѣщи не иска да знае. А само Сивушка мѣкото си дава.

Пѣкъ и кокошкитѣ! Защо яйцата снасятъ? И то толкозъ много!

Затуй сж все тѣжни. Ходятъ като болни. Не могатъ да хвъркатъ, като други птици. Туи все отъ яйцата. Защо не си снасятъ колкото имъ трѣбватъ пилци да си вѣдятъ, ами се измжчатъ? Право да си кажа, яйца не обичамъ.

Пѣкъ и наша Дана не ги яде много. Колко ми се иска да съобща нѣкакъ на нашитѣ кокошки каквото тукъ пиша! Но какво да сторя? Тѣ сж неграмотни.

Все пѣкъ най-добре е, да си бждешъ куче: не ямъ зеленчуци и не давамъ мѣтко, нито яйца снасямъ, нито се измжчамъ да дрънкамъ пияно, както прави Дана. По цѣлъденъ

го удря, а то скимти жално...

Тракъ! Моливътъ се счупи. Доде другъ намѣря, прекъсвамъ да пиша. Ще съчиня после стихове съсъ рими и навредъ ще гръмне мойто славно име!

Джавъ Кжсоопашковъ
най-умното куче,
що знае да пише.